

Tugen: Da jeg saae det Endringsforslag, der er stillet af 20 ærede Medlemmer om at nægte den Bevilling, der af Krigsministeren er begjært til Udbedring og Vestykning af Søbefæstningerne, og da jeg blandt Forslagsstillerne saae et æret militairt Medlem, en Collega af mig, troede jeg strax, at han vilde være disse Forslagsstilleres Ordfører. Jeg fandt mig imidlertid ffuffet heri; det ærede Medlem har overladt til et andet Medlem at tale sin Sag her, og det er først paa et meget fremrykket Stadium, at han har taget Ordet for at forsvare sit Forslag. Da det ærede Medlem udenfor denne Sal indtager en Stilling, der i flere Henseender ligner den, jeg selv indtager, kunde det høitærede Thing let troe, at den Anstuelse, der af ham er fremsat her i Thinget, var den samme, som jeg nærede, men dette er ingenlunde Tilfældet; efter at jeg har hørt det ærede Medlem, tør jeg sige, at den Anstuelse, han her har fremsat om Søbefæstningerne ved Kjøbenhavn, er en saadan, som jeg ingenlunde deler. Det er ved tidligere Leiligheder her i Thinget faldet i min Lod at maatte tage Søbefæstningerne i Forsvar. Der blev i en tidligere Samling under Finantslovens Behandling af et Medlem her i Thinget rettet en Opfordring til den ærede foregaaende Krigsminister om at standse med Arbejderne paa Søbefæstningerne, men den daværende Krigsminister besvarede ikke denne Opfordring, og jeg gjorde det da, saa godt jeg formaaede. Senere har jeg gjentagne Gange, saa godt jeg kunde, maattet forsvare, at man vedblev at arbejde paa disse Befæstninger, men da der nu er andre militaire Medlemmer tilstede her i Thinget — jeg behøver kun at nævne det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Ernst) — og da den høitagtede Krigsminister selv meget varmt har taget sig af denne Sag, havde jeg troet, at kunne tie stille. Jeg kan i det Hele henholde mig til de Grunde, jeg tidligere har fremsat for, at man vedblev at arbejde paa Søbefæstningerne, og jeg skal ikke atter gennemgaae dem i Detail. Jeg vil kun bemærke, at da jeg hørte, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) var med til at stille Forslag om at nægte denne Bevilling, faldt det mig strax ind,

at Grunden dertil maatte være, at han navnlig var imod den væsentligste Deel af denne Bevilling, nemlig Begjæringen om at saae Midler til Anskaffelse af stærke, langtrækkende, kraftige Kanoner til disse Befæstninger, thi jeg troede ikke, at han vilde være imod de 15,000 Rd. til Torpedoer, og maastee heller ikke imod Begjæringen om nogle andre smaa Anskaffelser. Efter min Mening maatte det altsaa være Kanonerne, han var imod, og at Grunden dertil sandsynligviis maatte være den, at han ikke meente, at de Kanoner, man vilde anstaffe til Søbefæstningerne, var kraftige og stærke nok, at man ikke var kommen saa vidt frem i artilleristiff Henseende, at man kunde sige, at man stod ved det Maal, at man kunde konstruere en saadan Kanon, men at vi burde vente nogen Tid, indtil vi vare sikre paa at kunne saae den. Jeg kunde have forstaaet det ærede Medlem, hvis dette havde været hans Grund, men det var aldeles ikke Tilfældet. Det ærede Medlems Grund var en ganske anden, nemlig den, at Søbefæstningen er lagt ud for at forsvare Kjøbenhavn, men at den ikke kan gjøre det, hvorimod Dhen maa forsvares ved Flaaden. Derved er nu for det Første den Feiltagelse, at Søbefæstningen ikke ligger for at forsvare Kjøbenhavn. Derfor Flaadens Leie ikke var i Kjøbenhavn, skulde jeg for mit Vedkommende ikke have Noget imod, at man erklærede Kjøbenhavn for en aaben By. Regjeringens Sæde kunde man let lægge et andet Steed hen, det er jo i det Hele taget ikke nødvendigt at have Regjeringens Sæde i en Fæstning. Det væsentligste Hensyn for mig er, at Befæstningen ligger der, fordi Kjøbenhavn er Flaadens Station. Naar ærede Medlemmer ville see sig lidt om i Verden, ville de finde, at overalt, hvor der ligger en Flaade, gaaer den første Bestræbelse ud paa, saa kraftigt og saa godt man formaaer, at sikke den fra Sidsiden imod andre fjendtlige Flaader. Jeg behøver i den Henseende kun at henvise til vor sydlige Nabo, som er isærb med at anstaffe sig en Flaade, der nu har faaet en efter Omstændighederne ret god Orlogshavn ved Kiel, om end ikke en saa god, som en Orlogshavn kan være. Hvad er hans første Bestræbelse der? Det er naturligtviis at besætte Indløbet til Havnen, at lægge stærke